

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลังและความสำคัญของปัญหา

ตามปกติสังคมมนุษย์จะร่วมกันสร้างกฎเกณฑ์หรือระเบียบต่าง ๆ ขึ้น เพื่อให้ผู้คนในสังคมปฏิบัติตามโดยไม่ต้องใช้อำนาจบังคับ ทั้งนี้เพื่อความสงบเรียบร้อยและเพื่อความมีระเบียบในสังคม อย่างไรก็ตามเมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงไป พฤติกรรมของมนุษย์ก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย และอาจขัดต่อระเบียบกฎเกณฑ์ที่มีอยู่ ได้วางไว้เดิม การละเมิดระเบียบของสังคม เช่นนี้เกิดขึ้นกับทุกสังคมและไม่มีสังคมใดที่สมบูรณ์ การที่สังคมไม่สามารถควบคุมสมาชิกของตนให้ปฏิบัติตามระเบียบแบบแผน กฎเกณฑ์หรือกฎหมายที่วางไว้นั้นเป็นเพียงผู้คุกในสังคมขาดความเป็นระเบียบเรียบร้อย (สัญญา สัญญาวิวัฒน์. 2533 : 53)

การบูรณะตะวันตกให้ลบฯเข้าสู่ประเทศไทย คนไทยรับเอาแนวทางการพัฒนาประเทศแบบตะวันตกโดยปราศจากการปรับให้สอดคล้องกับวิถีชีวิตรสัมภានไทย รวมทั้งขาดการเตรียมคนให้พร้อมสำหรับเผชิญกับการให้ผลลัพธ์ของกระแสโลกดังกล่าว ผลก็คือการพัฒนาประเทศไทยได้ “ก่อปัญหา” มากกว่าสร้างความเจริญให้กับประเทศไทย ประเทศไทยต้องแบกรับปัญหามากมายทั้งปัญหาสังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง และปัญหาอื่น ๆ อีกมาก ยิ่งกว่านั้นคือลัทธิของวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่ ตลอดจนวัฒนธรรมจากทุกมุมโลกต่างก็ไหลเข้าหากัน สร้างผลให้เกิดการปฏิสัมพันธ์ระหว่างกันอย่างใกล้ชิดทั้งเครือข่ายการสื่อสาร การค้าเสรี ซึ่งประเทศไทยต้องปรับตัวให้สอดคล้องและเท่าทัน (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ ศักดิ์. 2541 : 33 – 34)

นอกจากนี้ในสังคมที่เชื่อมโยงโลกเป็นโลกใบเดียวกันนี้ สังคมไทยประสบกับการเปลี่ยนแปลงใหญ่ ลักษณะสังคมสมัยใหม่มีความเร็วมาก ก่อให้เกิดปัญหา “การปรับตัว” ไม่ทัน เกิดความเครียด ทำให้สังคมไทยเปลี่ยนจากสังคมเดิมที่เคยอ่อนไหวอย่างชาชา มาเป็นสังคมใหญ่ที่มีความเร็วสูง การซักระยะของการอยู่ร่วมกันในสังคมใหญ่ ทั้งระบบสังคมทางการเมือง การปกครอง ระบบความยุติธรรม ระบบเศรษฐกิจ ระบบศาสนาและจริยธรรมของสังคมไทยในปัจจุบันจึงมีลักษณะผสมรวมระหว่างความทันสมัยทางด้านวัฒนธรรมล้ำสมัยหรือการลุ่มสถาบันต่าง ๆ ทางสังคมและทางศีลธรรมอย่างรุนแรง การกดขี่บุคคลด้วยโอกาส กว่าในสังคมมีประภูมิให้เห็นอยู่น่อง ๆ สถาบันครอบครัวลุ่มสถาบัน ทั้งนี้เนื่องจากการเปลี่ยน

แปลงของสังคมเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วนั่นเอง ผลที่สุดทำให้สังคมไทยขาดระบอบ จึงจำเป็นต้องมีการ “จัดระเบียบ” ของชีวิตมนุษย์ในสังคมเพื่อทำให้วิถีการดำรงชีวิตของสมาชิกในสังคมนั้น ๆ ดีขึ้น (สุพิศาล ธรรมนพันทา. 2543 : 95 - 96)

ประเทศไทยของเราอยู่ในช่วงรอยต่อ คือ เป็นสังคมที่ผ่านผ่านทั้งเกษตรกรรมและ อุตสาหกรรม ประชาชนมากกว่าร้อยละ 60 อยู่ในภาคเกษตรกรรม การที่ต้องเปิดตัวรับการ ใหม่ นำของความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการเรียน โยงสังคมไทยเข้ากับสังคมโลก ทั้งในด้านการค้า การลงทุน ข้อมูลข่าวสาร ภายใต้คลื่นแห่งโลกาภิวัตน์ที่กำลังพัดกระหน่ำประเทศไทยต่าง ๆ ทั่วโลก ทำให้ประเทศไทยตกอยู่ใน “ภาวะผสมผานไร้ทิศทางที่ชัดเจน” ปัญหาจึงเกิดขึ้นหลากหลายมากมาย ทั้งที่เป็นปัญหาระดับชาติและปัญหาระดับชุมชน ตลอดจนถึงปัญหาระดับกลุ่มชน ปัญหาดังกล่าว乃ีมีมาจากการขาดส่วนรวม ฯ 2 ด้าน คือ ด้าน พฤติกรรมเบี่ยงเบนกับภาวะสังคมพิการ (เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์. 2541 : 33 – 34)

เกี่ยวกับเยาวชน สุชา จันทน์เอม ได้พูดไว้ว่า เยาวชนเป็นกลุ่มนหนึ่งที่ได้รับผลกระทบและเกิดปัญหามากจากภาวะ “ผสมผานไร้ทิศทาง” จึงมักประพฤติผิดทำองค์กรของ ธรรมน ผิดระเบียบประเพณี และวัฒนธรรมอันดีงาม เยาวชนเป็นส่วนหนึ่งของสังคม เมื่อเขาไม่สามารถปรับตัวตามที่ต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ ได้ ก็จะหาทางออกที่ไม่เหมาะสมและก่อให้เกิดปัญหาสังคมตามมา (สุชา จันทน์เอม. 2520 : 73-74)

การกระทำผิดของเยาวชนนับวันจะมากขึ้นเรื่อย ๆ เพราะพฤติกรรมผื้นระเบียบ กล่าวคือ เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ ภาวะความเป็นอยู่ของสมาชิกก็เปลี่ยนแปลงไปด้วย ทั้งการพัฒนาบุคลิกภาพ อุปนิสัย ความเชื่อ สิ่งขี้ขุ และแรงจูงใจต่าง ๆ สืบท่อง ๆ ค่านิยมใหม่ ๆ กลุ่มเพื่อน สิ่งแวดล้อม เปิดโอกาสให้เยาวชนทำผิด มีพฤติกรรมไม่เป็นที่ยอมรับของสังคม ขัดต่อขนบธรรมเนียมประเพณี และศีลธรรมอันดีงามของส่วนรวม (สุพัตรา สุภาพ. 2541 : 52 - 53)

ปัญหารื่องเยาวชนกระทำผิด เป็นปัญหาของสังคมไทยที่สำคัญมาก รัฐบาล องค์กรเอกชน ตลอดจนประชาชนที่มีความรู้สึกรับผิดชอบต่อสังคมทั้งหลาย ควรพิจารณา หาทางป้องกันและแก้ไขอย่างจริงจังก่อนที่ปัญหางจะลุก熬 ไปใหญ่ยิ่งกว่าที่เป็นอยู่ขณะนี้ รัฐบาลมีความห่วงใยต่อบุตรหลานเยาวชน ซึ่งอาจมีพฤติกรรมสุ่มเสี่ยงต่อการกระทำผิด จึงได้มอบหมายให้กระทรวงมหาดไทยเป็นผู้รับผิดชอบดำเนินนโยบายจัดระเบียบสังคม ประกาศชัดเจนให้ทุกจังหวัดตรวจสอบเรื่องอาชญากรรม ให้ทุกภาคส่วนทั้งผู้ประกอบการ และนักเที่ยวทั้งหลาย

ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเคร่งครัด ให้ระ潔ย หรือฝ่ายนีบกลางไทย จังหวัดมหาสารคามเป็นจังหวัดหนึ่งที่สนองนโยบายดังกล่าวเนื่องจากมีความเร่งด่วนและอาจริงอาจจังจังหวัดมหาสารคามได้ชื่อว่าเป็นเมืองตักสิลาหรือเป็นเมืองการศึกษา มีสถาบันการศึกษามีชื่อเสียงหลายแห่ง โดยเฉพาะภายในเขตเทศบาล เช่น มหาวิทยาลัยมหาสารคาม สถาบันราชภัฏมหาสารคาม วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา โรงเรียนคณาสวัสดิ์และเทคโนโลยี โรงเรียนสารคามพิทยาคม โรงเรียนพดุงนารี มีจำนวนนักเรียน นิสิต นักศึกษา รวมกันทั้งสิ้น 31,993 คน (ตัวเลขจากสถิติจำนวนนักศึกษาแผนกทะเบียนของแต่ละสถาบันปีการศึกษา 2544) ส่วนใหญ่มีอายุในช่วงวัยรุ่นอยู่ระหว่าง 16-22 ปี เยาวชนเหล่านี้จึงมีโอกาสสูญกระ逼ต่อสิ่งข้าวคุณ เข้าขวนจากเพื่อนๆ และสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย ดังที่ สมเกียรติ ตันสกุล กล่าวถึงปัญหาสังคมว่าเยาวชน ซึ่งอยู่ในวัยรุ่นต้องการแสดงออก แสวงหาประสบการณ์สิ่งแปลกใหม่ ทั้งขอบสนุกสนานตามสถานเริงรมย์ โดยเฉพาะคีสโก้สถานเต้นรำที่ตกแต่งสถานที่ โดยใช้แสงเสียงดนตรีขับขุหรือกระดุนให้วัยรุ่นคึกคักนองต้องการแสดงออกและต้องการสนุกสนาน วัยรุ่นจึงเข้าไปในสถานที่ดังกล่าว ทั้ง ๆ ที่เป็นสถานที่ต้องห้ามตามกฎหมาย ซึ่งห้ามนิ้วหันคอกลางค่าต่ำกว่า 20 ปีเข้าไปในสถานที่เช่นนั้น (สมเกียรติ ตันสกุล. 2542 : 103)

เหตุการณ์ทั้งหลายดังที่กล่าวถึงนี้ ส่วนหนึ่งเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในจังหวัดมหาสารคาม โดยเฉพาะในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคามที่มีสถานศึกษาระดับต่าง ๆ ตั้งอยู่มากเยาวชนจำนวนมากถูกอยู่ในวังวนของอบายมุขเหล่านี้ สืบสานก่อเรื่องราวต่างๆ ตามมาสร้างความเสียหายต่อเด็กและเยาวชน ทำให้เกิดความไม่สงบในชุมชน การดำเนินการแก้ไขปัญหานี้ ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ ภาคเอกชน หรือชุมชนท้องถิ่น ที่ต้องมีการร่วมมือกันในการเฝ้าระวังและป้องกันเด็กจากภัยชั่วๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้ ไม่ว่าจะเป็นยาเสพติด อาชญากรรม หรือภัยธรรมชาติ ที่อาจทำลายชีวิตและทรัพย์สินของเด็กและเยาวชนได้ ดังนั้น จึงเป็นภารกิจสำคัญของทุกคนที่ต้องร่วมมือกันในการสร้างสังคมที่ดีและปลอดภัยสำหรับเด็กและเยาวชนในประเทศไทย

หลังจากมีคำสั่งของกระทรวงมหาดไทยให้มีการจัดระเบียบสังคม ในการประชุมหัวหน้าส่วนราชการของจังหวัดมาหารือ ครั้งที่ 7/2544 เมื่อวันที่ 31 กรกฎาคม 2544 ณ ห้องประชุม 406 ศาลาากลางจังหวัด ทางจังหวัดได้พิจารณาเรื่องการเข้มงวดกฎข้อบังคับ ตรวจสอบสถานบันเทิง และได้กำหนด “เขตอันเป็นปริญญาล้ำกัด เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถาน

บริการ” (Zoning) ในจังหวัดมหาสารคาม หลังจากมีการตั้งคณะกรรมการและประชุมกันอีกหลายครั้ง ในที่สุดมีมติอนุญาตให้จัดตั้งสถานบริการได้ในบริเวณทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 2367 แยกทางหลวงหมายเลข 23 บ้านม่วง เริ่มจากพนักน้ำชลประทานไปทางทิศเหนือตามแนวทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข 2367 ระยะทาง 1,500 เมตร ความกว้างห่างจากกึ่งกลางถนนด้านตะวันตก 100 เมตร ไม่อยู่ใกล้ชิดวัด โรงเรียน โรงพยาบาล และบ้านที่ประชาชนอยู่อาศัย ส่วนพื้นที่อื่น

นอกจากนั้นจดอนุญาตให้ตั้งสถานบริการตามมาตรา 5 แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. 2509 (บันทึกการประชุมจังหวัดมหาสารคาม ครั้งที่ 7/2544. 2544 : 31-35)

ผู้วิจัยเองในฐานะเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ทำหน้าที่เป็นปากเสียงแทนพี่น้องประชาชนชาวมหาสารคาม ถูดและความทุกข์สุข และประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ ทั้งภาครัฐและเอกชน ในการพัฒนาเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีแก่ชาวมหาสารคาม translate ตระหนักในความสำคัญของการจัดระเบียบสังคมของจังหวัดที่ย่อมมีผลกระทบโดยตรงต่อเยาวชน จึงได้เลือกศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการจัดระเบียบสังคม โดยเน้นศึกษาเยาวชน วัยเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายถึงอุดมศึกษา ในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม ได้แก่ โรงเรียนสารคามพิทยาคม โรงเรียนดุวงนารี วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม วิทยาลัยอาชีวศึกษา โรงเรียนสารคามพิทยาคม โรงเรียนดุวงนารี วิทยาลัยพยาบาลมหาสารคาม และโรงเรียนคณาสวัสดิ์และเทคโนโลยี วิทยาลัยพลศึกษา สถานบันราษฎร์มหาสารคาม และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม (ยกเว้นวิทยาลัยพยาบาลมหาสารคาม เนื่องจากนักศึกษาทั้งหมดอยู่ในจังหวัดมหาสารคาม) นักศึกษาที่เข้าร่วมในวิจัยนี้ มีทั้งพักอาศัยอยู่กับพ่อแม่ ผู้ปกครอง หรือญาติ บ้านคนรู้จัก บ้านเช่า หอพักของสถาบันบันจัดให้ และหอพักเอกชนหัวไว้ กลุ่มเยาวชน ดังกล่าวที่เป็นกลุ่มเป้าหมายที่สำคัญของการจัดระเบียบสังคมด้านสถานบันเทิงของจังหวัดมหาสารคาม

ผู้วิจัยได้เลือกหัวข้อว่า “ ผลกระทบของการจัดระเบียบสังคมด้านสถานบันเทิงต่อเยาวชนในสถานศึกษา จังหวัดมหาสารคาม 2545 ” เพื่อจะได้รู้ความคิดเห็นของเยาวชนในสถานศึกษาต่อประเด็นหลักของนโยบายการจัดระเบียบสังคมด้านสถานบันเทิง ทั้งปัจจัยทางสังคมวิทยา ปัจจัยทางการปรับเปลี่ยนทางสังคม ตลอดจนปัจจัยอื่น ๆ ที่ส่งผลต่อการปรับตัวของเยาวชนดังกล่าว ความรู้ที่ได้จากการศึกษาวิจัยนี้จะเป็นข้อมูลสำคัญในการวางแผนหา

มาตรการป้องกันและแก้ไขปัญหาอย่างตรงประเด็นเพื่อเป็นประโยชน์ต่อเยาวชน พ่อ-แม่ผู้ปกครอง ชุมชน หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทั้งฝ่ายปกครองและตำรวจเพื่อการพัฒนาสังคม ประเทศชาติบ้านเมืองต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาผลกระทบของการจัดระเบียบสังคม ด้านสถานบันเทิงต่อเยาวชน อายุ 16 - 22 ปี ในสถานศึกษา เน้นเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม ปีการศึกษา 2545 โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาผลกระทบด้านการปรับเปลี่ยนทางสังคม หลังจากการจัดระเบียบสังคมด้านสถานบันเทิงต่อเยาวชนในสถานศึกษาเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม ที่ได้ดำเนินมาตั้งแต่ เดือนพฤษภาคม 2544 จนถึงเดือนพฤษภาคม 2545
2. เพื่อเปรียบเทียบข้อมูลพื้นฐานที่แตกต่างกันกับผลกระทบทางด้านการปรับเปลี่ยนทางสังคม
3. เพื่อเปรียบเทียบปัจจัยทางสังคมวิทยาที่แตกต่างกันกับผลกระทบด้านการปรับเปลี่ยนทางสังคม

ปัญหาที่ต้องการทราบจากการวิจัย

1. หลังจากการจัดระเบียบสังคมด้านสถานบันเทิงแล้วได้ส่งผลกระทบต่อเยาวชนในด้านการปรับเปลี่ยนทางสังคมอย่างไร
2. ปัจจัยพื้นฐานอะไรที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนทางสังคมของเยาวชนอย่างไร
3. ปัจจัยทางสังคมวิทยาอะไรที่มีผลต่อการปรับเปลี่ยนทางสังคมอย่างไร

สมมติฐานของการวิจัย

1. เยาวชนในสถานศึกษาที่มีข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลต่างกันจะมีสภาพทางการปรับเปลี่ยนทางสังคมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05
2. เยาวชนในสถานศึกษาที่มีปัจจัยทางสังคมวิทยาต่างกันจะมีสภาพทางการปรับเปลี่ยนทางสังคมต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .05

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบข้อมูลที่เป็นจริงและเสนอแนะเกี่ยวกับเยาวชนในสถานศึกษา ซึ่งน่าจะเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขปัญหาสังคมให้ตรงจุด และมีประสิทธิภาพสำหรับกลุ่มเยาวชน เป้าหมาย

2. ข้อมูลที่ได้จากการวิจัย จะเป็นประโยชน์ต่อผู้เกี่ยวข้องโดยตรง ได้แก่ เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครองและเจ้าหน้าที่สำรวจในการวางแผนป้องกันปัญหาและแนวทางแก้ไขปัญหา ตลอดจนสามารถกันหากลุ่มเสี่ยงที่ต้องหาทางช่วยเหลืออย่างเร่งด่วน

ขอบเขตของการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตการศึกษาวิจัยไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

เน้นการศึกษาค้นคว้าสภาพทางการปรับเปลี่ยนทางสังคม หลังจากการจัดระเบียนด้านสถานบันเทิงของเยาวชนในสถานศึกษา อายุระหว่าง 16-22 ปี ในจังหวัดมหาสารคามเปรียบเทียบด้านข้อมูลส่วนตัวและปัจจัยทางสังคมวิทยา

Rajabhat Mahasarakham University

เน้นการศึกษาค้นคว้า เนพะในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมหาสารคาม

2. ขอบเขตด้านพนัก

เยาวชนอายุระหว่าง 16-22 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ตามสถาบันการศึกษาในเขตเทศบาลเมือง จังหวัดมหาสารคาม คือ โรงเรียนสารคามพิทยาคม โรงเรียนพดุงนารี โรงเรียนคณาสวัสดิ์และเทคโนโลยี วิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม วิทยาลัยอาชีวศึกษา วิทยาลัยพลศึกษา สถาบันราชภัฏมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยมหาสารคามจำนวน 8 สถาบัน จาก 9 สถานศึกษา โดยการสุ่มตัวอย่าง (ยกเว้นวิทยาลัยพยาบาล เนื่องจากวิทยาลัยพยาบาลมีระบบหอพักนักศึกษา พยาบาลทุกคน ตามระเบียนต้องเข้าหอพักในเวลาไม่เกิน 3 ทุ่ม ซึ่งเป็นกลุ่มนักศึกษาตัวอย่างของการจัดระเบียนสังคมด้านสถานบันเทิง)

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

มีศัพท์เฉพาะที่ใช้ในงานวิจัยนี้ ตามความหมายดังนี้

1. **เยาวชน หมายถึง เยาวชนผู้มีอายุ 16 – 22 ปี ที่กำลังศึกษาอยู่ตามสถานศึกษาในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม**

2. การจัดระเบียบสังคม หมายถึง กระบวนการจัดระเบียบของกลุ่มประเทศต่าง ๆ ในสังคม ทำให้เกิดกลุ่มเป็นระเบียบทึบๆ หมายถึง การที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยใช้อำนาจตามกฎหมายและศิลปะแห่งการเป็นผู้นำ เพื่อบังคับและจูงใจให้ประชาชนในชุมชนปฏิบัติตามกฎหมาย แก้ไขในสิ่งใดๆ และหันหน้ามาทำในสิ่งที่ถูกที่ควร ทั้งนี้เพื่อให้สังคมกลับสู่ความสงบสุข และเริ่มก้าวหน้าต่อไปด้วยความเรียบร้อยบรรลุสันติสุข โดยเฉพาะสังคมชาวมหาสารคาม เน้นเยาวชนในสถานศึกษาในเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม

3. สถานบันทึก หมายถึง สถานบริการที่ตั้งขึ้นเพื่อให้บริการโดยหวังประโยชน์ทางการค้า ตั้งอยู่เขตพื้นที่ต่าง ๆ ของเขตเทศบาลเมืองมหาสารคาม 5 พื้นที่ ดังนี้ บริเวณใกล้โรงพยาบาลสุราษฎร์ธานี บริเวณมุนวัดสามัคคีทางไปอําเภอกมลาไ사บ บริเวณถนนเลียบคลองสมเด็จ ช่วงเลขร้านอาหารเรือนแพไปทางสถาบันราชภัฏมหาสารคาม และบริเวณถนนสายตรงจากหน้าประตูสถาบันราชภัฏมหาสารคามไปวิทยาลัยเทคนิคมหาสารคาม

4. สถานศึกษา หมายถึง สถานศึกษาทั้งระดับมัธยมและอุดมศึกษาในเขตเทศบาล
เมืองมหาสารคาม 8 สถานศึกษา คือ โรงเรียนสารคามพิทยาคม โรงเรียนพดุงนารี วิทยาลัย
เทคนิคมหาสารคาม วิทยาลัยอาชีวะมหาสารคาม โรงเรียนคณศาสตร์สัสดีและเทคโนโลยี วิทยาลัย
พล-ศึกษา สถาบันราชภัฏมหาสารคาม และมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ซึ่งเป็น 8 สถานศึกษา^{ที่}
จาก 9 สถานศึกษา โดยยกเว้นวิทยาลัยพยาบาล เนื่องจากวิทยาลัยพยาบาลมีกฎหมายห้ามหอบหัก^{ไว้}
ให้นักศึกษาทุกคนหักในหอพัก ซึ่งต้องเข้าหอพักภายในเวลา 21.00 น. ทำให้ไม่ได้รวม^{ไว้}
เป็นกลุ่มตัวอย่างของการขั้นระเบียบสังคมด้านสถาบันเพิงของจังหวัดมหาสารคาม

5. การปรับเปลี่ยนทางสังคม (Socialization) จากการทบทวนวรรณกรรม พบว่า มีการใช้ศัพท์ทางวิชาการเป็นภาษาไทยหลักๆ เช่น การขัดเกลาทางสังคม, สังคมประกิจ และสังคมกรณ์ ในการวิจัยครั้งนี้หมายถึง การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทางสังคมของเยาวชน เป็นกระบวนการที่จะต้องประสบด้วยความพยายามอย่างต่อเนื่องและต้องมีความตั้งใจ ซึ่งทำให้บุคคลนั้นได้มีแบบแผนของความประพฤติที่เป็นประโยชน์แก่กลุ่มและสามารถดำเนินชีวิตอยู่ร่วมกับกลุ่มได้อย่างมีระเบียบและเป็นสุข

6. ปัจจัยทางด้านการปรับเปลี่ยนทางสังคม ประกอบด้วย การปรับเปลี่ยนโดยตรง และโดยอ้อม ดังมีรายละเอียดคือไปนี้

6.1 ปัจจัยการปรับเปลี่ยนทางสังคมโดยตรง หมายถึง ความเป็นระเบียบวินัย

อันเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานด้านส่วนตัวและความเป็นระเบียบวินัยอันเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานด้านบุคคลอื่น ได้แก่ เพศ อายุ แหล่งที่พักอาศัย สภาพของการพักอาศัย อาชีพของครอบครัว รายได้บุคคลที่ช่วยเหลือปัจจุบัน เมื่อที่มีความเครียด เรื่องที่ทำให้เกิดความเครียด เหตุจังใจที่ทำให้เกิดสถานบันทึ้ง ความถี่การเที่ยวสถานบันทึ้ง ความถี่ในการดื่มสุรา ประเพทของยาเสพติด (ยกเว้นสุรา) ที่เสพ ประเพทของสื่อلامก่อนอาจารย์บริโภค ลักษณะของการมีเพศสัมพันธ์ ลักษณะของการใช้เวลาว่าง ประเพทของกิจกรรมที่ได้ใช้จ่าย บริเวณพื้นที่ที่เลือกไปเที่ยวสถานบันทึ้ง

6.2 การปรับเปลี่ยนทางสังคมโดยอ้อม ประกอบด้วย 4 ด้าน คือ แรงบันดาลใจและความมีระเบียบวินัยที่เกิดขึ้นในตัวบุคคล การรู้จักความรู้สึกและบทบาทของ

ตัวเอง การรู้จักความรู้สึกและบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้อง ทักษะในการปฏิบัติ (ได้แก่ ทักษะในการตัดสินใจ ทักษะในการแก้ปัญหา และทักษะในการควบคุมความเครียด)

7. ปัจจัยทางสังคมวิทยา หมายถึง ปัจจัยทางสังคมวิทยาของเยาวชนกลุ่มตัวอย่างในสถานศึกษาที่เกี่ยวข้องกับตนของ บุคคลอื่น และสิ่งแวดล้อม ดังนี้

7.1 ปัจจัยทางสังคมวิทยาด้านตนของ ประกอบด้วย ความคุณเครื่อและความไม่แนนอนในบทบาทของตน การให้คุณให้ไทย การปรับตัวความเนื้อชา ความไม่สงบ และระดับความรู้ในด้านการจัดระเบียบสังคม

7.2 ปัจจัยทางสังคมวิทยาด้านบุคคลอื่น ประกอบด้วย กลุ่มเพื่อน การได้เป็นที่ยอมรับของสังคม ซึ่งว่าระหว่างวัย แนวโน้มของการรวมหมู่

7.3 ปัจจัยทางด้านสังคมวิทยาด้านสิ่งแวดล้อมประกอบด้วยสื่อและวัฒนธรรม

ตกลง

7.4 ความรู้สึกต่อการจัดระเบียบสังคม ประกอบด้วย การสูญเสียล่าช้าของการจัดระเบียบสังคม การกระทำตอบโต้ ปัญหาความชอบธรรม และความล้าหลังในการจัดระเบียบสังคม